

Republika Hrvatska
Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske
Zagreb

Općinski sud u Đakovu

PRIMLJENO

Dne 31-03-2026

Broj: Ppž-521/2024

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Renate Popović, predsjednice, te Davorka Kučana i Drage Klasnića, članova vijeća, uz sudjelovanje Nade Horvatović u svojstvu više sudske savjetnice specijalistice, kao zapisničarke, u prekršajnom postupku protiv okrivljenog Ivana Dilbera, zbog prekršaja iz članka 282. stavka 4. i 9. i dr. Zakona o sigurnosti prometa na cestama („Narodne novine“ broj: 67/08., 48/10., 74/11., 80/13., 158/13., 92/14., 64/15., 108/17., 70/19., 42/20., 85/22. i 114/22.), rješavajući o žalbi okrivljenika, protiv presude Općinskog suda u Đakovu od 12. prosinca 2023., broj: 9. Pp-1375/2023, u sjednici vijeća održanoj 12. ožujka 2026.

presudio je

I Djelomično se prihvaća žalba okr. Ivana Dilbera kao osnovana i preinačuje prvostupanjska presuda u odluci o kazni, na način da se okr. Ivanu Dilberu izrečenu novčanu kaznu u iznosu 1.500,00 EUR (tisućpetsto eura), na temelju članka 33. stavka 11. Prekršajnog zakona, dopušta platiti u 5 (pet) jednakih mjesečnih obroka, s time da prvi obrok dospijeva u roku od petnaest dana od dana primitka ove presude, a svaki slijedeći obrok u razmacima od trideset dana od prethodnog obroka, pa ako okrivljenik u tom roku plati dvije trećine izrečene novčane, smatrat će se da je kazna plaćena u cjelini.

II U ostalom dijelu, odbija se žalba okr. Ivana Dilbera kao neosnovana te se, u pobijanom a nepreinačenom dijelu, prvostupanjska presuda potvrđuje.

III Na temelju članka 139. stavka 3. u vezi članka 138. stavka 2. točke 3.c. Prekršajnog zakona okr. Ivan Dilber je dužan naknaditi troškove žalbenog postupka u paušalnom iznosu 30,00 EUR (trideset eura) u roku trideset dana od primitka ove presude.

Obrazloženje

1. Uvodno citiranom prvostupanjskom presudom okr. Ivan Dilber proglašen je krivim da je, na način činjenično opisan u izreci počinio prekršaj iz čl. 282. st. 4. i 9., čl. 229. st. 1. i 5. i čl. 196. st. 1. i 5. Zakona o sigurnosti prometa na cestama te čl. 29. st. 1. Zakona o osobnoj iskaznici, za koje prekršaje je kažnjen ukupnom novčanom kaznom u iznosu 1.500,00 eura.

1.1. Uz kaznu okrivljeniku je izrečena i zaštitna mjera zabrane upravljanja motornim vozilom B kategorije u trajanju 3 mjeseca.

1.2. Istom presudom okrivljenik je obavezan na plaćanje troškova prekršajnog postupka u paušalnom iznosu 50,00 eura.

2. Protiv prvostupanjske presude okrivljenik je pravodobno podnio žalbu zbog odluke o kazni i zaštitnoj mjeri.

2.1. Žalitelj ističe da ne može platiti kaznu odjednom jer da su mu mjesečna primanja mala i opterećena kreditom i životnim potrebama za dvoje djece, a vozačka dozvola da mu je potrebna zbog odlaska liječniku i brigu oko obitelji.

2.2. Žalitelj predlaže da se iz razloga navedenih u žalbi, njegova žalba prihvati.

3. Žalba je djelomično osnovana.

4. Rješavajući predmet te ispitujući prvostupanjsku presudu sukladno čl. 202. st. 1. Prekršajnog zakona („Narodne novine“, broj 107/07., 39/13, 157/13., 110/15., 70/17., 118/18. i 114/22.) po službenoj dužnosti, vijeće Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske je utvrdilo da pobijanom presudom nisu počinjene bitne povrede odredba prekršajnog postupka iz čl. 195. st. 1. toč. 6., 7., 9. i 10. tog Zakona, da nisu povrijeđene odredbe materijalnog prekršajnog prava na štetu okrivljenika te da u predmetu nije nastupila zastara prekršajnog progona.

5. Razmatrajući odluku o kazni u pogledu navoda žalbe ovaj sud je mišljenja da je za počinjene prekršaje u stjecaju izrečena novčana kazna u granicama zakona, da je prvostupanjski sud već u dovoljnoj mjeri vrednovano sve poznate okolnosti konkretnog slučaja mjerodavne za vrstu i mjeru kazne u smislu čl. 36. Prekršajnog zakona i da kazna nije prestrogo odmjerena. Prvostupanjski sud je kaznu za svako pojedino djelo odmjerio u posebnim zakonima minimalno propisanim iznosima, a budući da nije utvrdio nikakve naročito olakotne okolnosti na strani okrivljenika, nihi ih žalitelj sada ističe i dokumentira uz žalbu, to i ovaj sud smatra da nema uvjeta za blaže kažnjavanje. Stoga je i ovaj sud mišljenja da je izrečena kazna primjerena težini i značaju počinjenih djela te stupnju prekršajne odgovornosti, u svemu pogodna za postizanje svrhe kažnjavanja i utjecaj na počinitelja i ostale da ubuduće na čine takve prekršaje.

5.1. Uvažavajući navode žalbe kojima žalitelj upire na nemogućnost plaćanja izrečene novčane kazne odjednom, ovaj sud je sukladno čl. 33. st. 11. Prekršajnog zakona odobrio otplatu izrečene novčane kazne u pet jednakih mjesečnih obroka, smatrajući da će se na taj način, imajući na umu materijalne i životne prilike žalitelja i visinu izrečene kazne, omogućiti lakše plaćanje kazne.

5.2. Treba istaknuti da će se, u smislu čl. 152. st. 3. Prekršajnog zakona, novčana kazna smatrati u cjelini plaćenom, ako osuđena osoba plati dvije trećine izrečene kazne, u za to određenom roku.

6. Ispitujući odluku o zaštitnoj mjeri zabrane upravljanja motornim vozilom B kategorije u trajanju 3 mjeseca u pogledu navoda žalbe, ovaj sud je mišljenja da je ista pravilna i zakonita, utemeljena na čl. 58. st. 1. Prekršajnog zakona. Značaj i težina prekršaja kao i sve okolnosti počinjenja djela, predstavljaju drsko kršenje prometnih propisa i u potpunosti opravdavaju izricanje zaštitne mjere. Stoga je ocjena i ovog suda da je potrebno na određeno vrijeme otkloniti uvjete koji omogućavaju ponovno činjenje takvih prekršaja, pri čemu je zaštitna mjera određena unutar zakonom propisanog vremena trajanja razmjerno težini i opasnosti djela te osobinama ličnosti počinitelja, koji očito nije u dovoljnoj mjeri svjestan opasnosti ovakvih prekršaja. Suprotno tvrdnji žalitelja, prvostupanjski sud je već pravilno imao na umu ranije primjereno ponašanje okrivljenika u prometu, zbog čega je trajanje zaštitne mjere odredio u manjoj mjeri iznad minimalno propisanog trajanja, pa je i ovaj sud mišljenja da je mjera u skladu sa naravi potrebe za ograničenjem prava u smislu članka 51. a Prekršajnog zakona. Paušalni i ne dokumentirani navodi žalbe kojima žalitelj upire da je mu je vozačka dozvola za skrb o obitelji i prijevoz liječniku ne dovode u pitanje pravilnost izrečene mjere. Upravo iz takvih razloga trebao je biti svjestan dužnosti poštivanja prometnih propisa u pogledu postupanja prema zahtjevu policijskog službenika u cilju provjere sposobnosti upravljanja vozilom.

7. Troškovi žalbenog postupka temelje se na čl. 138. st. 2. toč. 3.c Prekršajnog zakona, koji propisuje da troškovi prekršajnog postupka obuhvaćaju paušalni iznos troškova prekršajnog postupka Visokog prekršajnog suda RH kada je donio odluku kojom je pravomoćno utvrđena prekršajna odgovornost okrivljenika, ako je odlučivao o žalbi tužitelja i okrivljenika ili samo o žalbi okrivljenika. Stoga je paušalni iznos tog postupka odmjeran u okvirima propisanim Rješenjem o određivanju paušalnog iznosa za troškove prekršajnog postupka (NN 18/13.), s obzirom na složenost i trajanje drugostupanjskog postupka te imajući na umu poznate materijalne prilike.

8. Zbog navedenih razloga, na temelju čl. 207. i 205. Prekršajnog zakona, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 12. ožujka 2026.

Zapisničarka:

Nada Horvatić, v. r.

Predsjednica vijeća:

Renata Popović, v. r.

Presuda se dostavlja Općinskom sudu u Đakovu u 4 otpravka: za spis, okrivljenika i tužitelja.

Za točnost otpravka - ovlaštena službenica
Upraviteljica zajedničke sudske pisarnice:

Edita Vrkljan

